

Mál nr. 136/2002

**M
og
Vátryggingarfélagið X hf. v/ bifreiðarinnar A
og
Vátryggingarfélagið X v/ ábyrgðartryggingar bóndans B.**

Umferðaróhapp er hross varð fyrir bifreið á þjóðvegi þann 6.1.2002.

Gögn.

1. Málskot móttakið 18.6.2002.
2. Niðurstaða Tjónanefndar vátryggingarfélaganna.
3. Lögregluskýrsla ásamt útskrift af tjónsannál X og ljósmyndum.
4. Bréf X, dags. 25.2. og 28.6.2002.

Málsatvik.

Seint að kvöldi tjónsdags var bifreiðinni A ekið norður þjóðveg. Skammt norðan við bæinn D hljóp hross upp á veginn í veg fyrir A. Aflífa þurfti hrossið á vettvangi. Einnig urðu skemmdir á A. Myrkur var, rigning og blautt færi, þegar óhappið varð. Götulýsing var engin. Vegurinn mun vera malarborinn. Eigandi hrossins var B, bóndi að D.

Ökumaður A kvaðst hafa ekið á um 60 km hraða á klst. Hafi hrossið komið “neðan fyrir veginn” og hlaupið á vinstra framhorn A. Hann hafi hemlað, en ekki náð að stöðva áður en hrossið varð fyrir bifreiðinni.

B kvaðst hafa verið úti til að athuga með hross sín sem hafi fælst vegna flugeldasprenginga á næsta bæ. Nokkuð magn skotelda hafi verið sprengt upp og mjög hvasst hafi verið að sunnan. Hávaði hafi því borist vel að hrossunum. Þau hafi brotist í gegnum hlið, en í því hafi verið strengt net með gaddavír ofan og undir. Sjálf girðingin sé netgirðing með gaddavír yfir “vel staurað 3-4 m í milli. Staurar kubbuðust á 10m kafla og lá alveg niðri ofan undir veg.”

Álit.

Samkvæmt 1. mgr. 88. gr. umferðarlaga nr. 50/1987 skal sá sem ábyrgð ber á skráningarskyldu vélknúnu ökutæki bæta það tjón sem hlýst af notkun þess enda þótt tjónið verði ekki rakið til bilunar eða galla í ökutækinu eða ógætni ökumanns. Ef sá sem fyrir tjóni varð var meðvaldur að því af ásetningi eða gáleysi, má lækka eða fella niður bætur fyrir tjón á munum, sbr. 3. mgr. sömu greinar. Samkvæmt þessari sérreglu, sem mælir fyrir um hlutlæga ábyrgð eiganda ökutækis, ber eigandi A ábyrgð á því tjóni sem varð í umrætt sinn. Ekki verður séð af gögnum málsins að tjónið megi rekja til þess að girðingar, sem hrossin voru geymd í, hafi verið ófullnægjandi eða B hafi á annan hátt valdið tjóninu með gáleysi sínu þannig að á hann verði felld ábyrgð. Tjón á A verður því ekki bætt úr ábyrgðartryggingu B.

Niðurstaða.

Tjón á A, bætist ekki úr ábyrgðartryggingu bóndans B.

Reykjavík, 16. júlí 2002.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.